نگاه

بحران جمعیت، بحران مسئولیت‌گریزی دولت

مصطفی لطفی
دانش‌آموخته دکترای اندیشه سیاسی

وزیر اسبق بهداشت در اظهارنظری تأمل‌برانگیز هشدار داده بود اگر خانواده‌ها فرزندآوری نکنند، دولت ناچار است به «رفتار دیگری» روی آورد. این جمله در واقع بازتابی از نگرانی‌های جدی نسبت به بسته‌شدن پنجره جمعیتی و روند پیرشدن جمعیت ایران است؛ مسئله‌ای که سال‌هاست از سوی کارشناسان هشدار داده می‌شود، اما سیاست‌گذاران اغلب با واکنش‌هایی شعاری و غیراصولی به آن پاسخ داده‌اند. در شرایطی که کشور با مجموعه‌ای از بحران‌های هم‌زمان دست‌وپنجه نرم می‌کند -از بحران آب و انرژی گرفته تا آموزش، محیط زیست و فساد ساختاری- پاسخ سیاست‌گذاران به این معضل مهم، تدوین قانونی تحت عنوان «حمایت از خانواده و جوانی جمعیت» بوده است؛ قانونی که با وجود نام پرطمطراقش، تنها شامل حمایت‌هایی محدود مانند افزایش حق اولاد و همسر برای کارکنان دولت می‌شود. طبیعی است که چنین مشوق‌هایی نه‌تنها توان تغییر مسیر تصمیم خانواده‌ها برای فرزندآوری را ندارند، بلکه در بهترین حالت، نوعی رفع تکلیف سیاسی به شمار می‌رود. تصمیم به فرزندآوری مسئله‌ای است پیچیده و چندلایه که با عوامل گسترده‌ای همچون امنیت اقتصادی، امید به آینده، کیفیت آموزش، وضعیت بهداشت و درمان، مسکن و اشتغال پیوند خورده است. در غیاب این مؤلفه‌ها، انتظار افزایش نرخ موالید، بیشتر به یک خوش‌بینی ساده‌انگارانه شباهت دارد تا برنامه‌ای مبتنی بر واقعیت‌های اجتماعی و اقتصادی. واقعیت آن است که در جامعه امروز ایران نوعی «عقلانیت ناخودآگاه جمعی» شکل گرفته که اغلب از سیاست‌های جاری پیشروتر و منطقی‌تر عمل می‌کند. جامعه‌ای که با زنجیره‌ای از بحران‌های ریشه‌ای و ساختاری مواجه است، نمی‌تواند صرفا با اتکا بر تبلیغات یا وعده‌های قانونی، به بازتولید جمعیتی ترغیب شود. وقتی ساختار قدرت، مسئولیت‌های زیرساختی خود را در حوزه‌هایی همچون آموزش، بهداشت، مسکن و رفاه بر دوش خانواده‌ها می‌اندازد، دیگر انتظار فرزندآوری نه‌تنها غیرواقعی بلکه نوعی مطالبه ناعادلانه خواهد بود. در این میان، لازم است دولت و نهادهای تصمیم‌ساز پیش از هرگونه سیاست‌گذاری جمعیتی، به بازسازی مسئولیت‌های بنیادین خود در قبال رفاه عمومی بپردازند. تا زمانی که این مسئولیت‌گریزی نهادینه‌شده پابرجاست، هیچ مشوقی، حتی گسترده‌تر از آنچه امروز اجرا می‌شود، نمی‌تواند پاسخ‌گوی یک مسئله به‌شدت پیچیده و چندبعدی مانند بحران جمعیت باشد.

خبر

سؤال‌های امتحان نهایی لو نرفته

ایسنا: رئیس مرکز ارزشیابی و تضمین کیفیت نظام آموزش و پرورش با تکذیب لورفتن سؤال‌های آزمون‌های نهایی گفت: «به دلیل عملیات قرنطینه امکان لورفتن سؤال‌ها ممکن نیست؛ چراکه سؤال‌ها در فضای قرنطینه تولید و رمزنگاری شده و سپس فایل سؤال‌ها به صورت رمزنگاری‌شده به مراکز آزمون‌های سراسر کشور ارسال می‌شود و تا زمانی که رمز در نرم‌افزار خاص و سیستم تعبیه‌شده ارسال نشود، کسی نمی‌تواند این فایل را باز کند؛ بنابراین لورفتن سؤال‌ها قبل از برگزاری امتحانات نهایی صحت ندارد». محسن زارعی درباره بحث منتشرشده در فضای مجازی مبنی بر لورفتن سؤال‌های امتحانات نهایی گفت سؤال‌های آزمون‌های نهایی در فضای قرنطینه تولید می‌شود و امکان لورفتن سؤال به‌هیچ‌عنوان ممکن نیست: «تولید سؤال در فضای قرنطینه انجام می‌شود و هیچ‌کسی دسترسی به سؤال ندارد. متأسفانه در فضای مجازی گاهی ادعاهایی مبنی بر دسترسی به سؤال و فروش سؤال‌ها مطرح می‌شود که یک شیطنت رسانه‌ای است و سؤال‌ها لو نرفته است. سؤال‌های آزمون‌های نهایی تنها آزمونی در کشور است که به این شیوه تولید می‌شود». زارعی با بیان اینکه سؤال‌ها کلا در فضای قرنطینه تولید و رمزنگاری می‌شود و فایل سؤال به صورت رمزنگاری‌شده برای مراکز آزمون‌های سراسر کشور ارسال می‌شود، ادامه داد: «تا زمانی که رمز در نرم‌افزار خاص خود و سیستم تعبیه‌شده ارسال نشود، کسی نمی‌تواند این فایل را باز کند؛ بنابراین بازکردن فایل منوط بر این است که حتما رمز ارسال شود تا سپس کار تکثیر انجام و در اختیار داوطلبان و دانش‌آموزان قرار گیرد. از این‌رو ادعای اینکه گفته شده روز قبل دسترسی به سؤال‌ها صورت گرفته به‌هیچ‌عنوان این امکان فراهم نبوده است».

«شرق» از ناگفته‌های صنعت پلاسما، خرید و فروش و منافع اقتصادی آن گزارش می‌دهد

اهدا یا فروش پلاسما؟

شادی مکی

ماجرا بر سر خرید و فروش پلاسماست. یک گروه موافقان هستند و گروه دیگر، مخالفان. منتقدان می‌گویند در پشت پرده ورود بخش خصوصی به این صنعت، منافع اقتصادی هنگفتی وجود دارد؛ آنها پرداخت پول به اهداکنندگان پلاسما را نوعی تشویق به «فروش بدن» می‌دانند. اما فعالان بخش خصوصی می‌گویند این روش نوعی جبران خدمت برای اهداکننده است که البته در ایران با مبالغی ناچیز صورت می‌گیرد؛ هر نفر ۴۰۰ تا ۵۰۰ هزار تومان. در میان این انتقادها، روز گذشته نشستی خبری از سوی انجمن تأمین‌کنندگان پلاسما و داروهای پلاسمایی برگزار و به بخشی از ابهامات پاسخ داده شد. آن‌طور که رئیس این انجمن تأکید کرد: «اگر بخواهیم از طریق اهدای خون به تولید پلاسما برسیم، باید چهار برابر این میزان اهدای خون در کشور انجام شود».

تلاش برای بدنام‌کردن صنعت پلاسما

احمد قویدل، مشاور هیئت‌مدیره کانون هموفیلی ایران ازجمله افرادی است که با اهدای پلاسما و دریافت پول از سوی اهداکننده موافق است. او به «شرق» می‌گوید برچسب‌زدن به این موضوع با استفاده از کلماتی مانند مافیای پلاسما یا پلاسمافروشی، تلاشی در راستای بدنام‌کردن «صنعت پلاسما» است. رویکردی که در نگاه او درست نیست: «داروهای پلاسمایی که از خارج کشور وارد می‌شوند، از پلاسمایی که از مراکز جمع‌آوری پلاسما در اروپا و آمریکا جمع‌آوری شده‌اند، ساخته می‌شوند. افرادی در این مناطق هر هفته به این مراکز رفته، پلاسما می‌دهند و به ازای آن مبلغی هم دریافت می‌کنند. حالا این مسئله که در کشور خودمان بتوانیم از طریق جمع‌آوری پلاسما، داروهای مورد نیاز را تأمین کنیم، اتفاق خوبی است». قویدل تأکید می‌کند باید در ابتدا به این سؤال پاسخ دهیم که آیا میزان خون‌های اهدایی در کشور برای تهیه داروهای حیاتی مانند آلبومین، IVIG، فاکتور ۸ و فاکتور ۹ پلاسمایی کافی است یا نه؟ «توصیه‌های جهانی مبنی بر این است که اگر میزان پلاسمای اهدایی کافی است، نیازی به جمع‌آوری آن از سوی مردم نیست. از آنجایی که جمع‌آوری پلاسما سخت است، باید هزینه‌ای به اشخاص پرداخت کرد تا آنها هر هفته اقدام به اهدای پلاسما کنند. به هر حال بررسی‌ها نشان می‌دهد که میزان اهدای پلاسما در کشور کافی نیست و مراکز جمع‌آوری پلاسما می‌توانند با جمع‌آوری این ماده خونی، بستر لازم برای تأمین داروهای پلاسمایی را فراهم کرده و آنها را در اختیار بیماران قرار دهند». مشاور هیئت‌مدیره کانون هموفیلی ایران بر این باور است که پرداخت پول در ازای اهدای پلاسما، خون‌فروشی نیست: «همه سازمان‌های اهداکننده خون در دنیا و حتی بانک خون جهانی از سال گذشته اعلام کرده‌اند که پلاسما جزء داروهای حیاتی است و باید در سبد سلامت همه کشورها به اندازه کافی موجود باشد. تهیه پلاسما هم از طریق منابع اهدای خون مراکز جمع‌آوری پلاسما ممکن است».

کمبود داروهای پلاسمایی

او این را هم عنوان می‌کند که انتقادات درباره پرداخت پول در ازای پلاسما زمانی می‌تواند مورد توجه واقع شود که منابع اهدای خون ما برای تهیه داروهای پلاسمایی کافی باشد: «در حال حاضر حدود ۶۰۰ هزار لیتر پلاسما در کشور جمع می‌شود که ۳۰۰ هزار لیتر آن از طریق انتقال خون تأمین و ۳۰۰ هزار لیتر دیگر از طریق مراکز خصوصی جمع‌آوری پلاسما تهیه می‌شود. ما در حوزه IVIG و آلبومین در کشور با کمبود مواجه‌ایم. تهیه داروی بیماران از این طریق اصولی، آن‌هم در کشوری که تحریم است، چه ایرادی دارد؟ زمانی این موضوع محل انتقاد است که پلاسماهای جمع‌آوری‌شده تبدیل به دارو نشوند و به کشور بازنگردند».

قویدل تأکید می‌کند بسیاری از داروهای وارداتی زمانی به ایران می‌رسند که مدت زمان کمی از مهلت مصرف‌شان باقی مانده: «یعنی آن‌قدر دیر ارز لازم اختصاص یافته و سفارشات لازم انجام شده که وقتی دارو وارد کشور می‌شود دیگر دیر است و نمی‌توان برای مدت طولانی از آن استفاده کرد. این عملکرد همراه با تأخیر ظلم است، نه جمع‌آوری پلاسما. سال گذشته بیش از هزارو ۳۰۰ زن به دلیل در دسترس نبودن فیبرینوژن جان خود را از دست دادند و برخی از آنها هم دیگر نمی‌توانند بچه‌دار شوند. بهترین داروهای پلاسمایی که وارد کشور می‌شوند، متعلق به شرکتی است که در سراسر جهان مرکز جمع‌آوری پلاسما دارد؛ یعنی افراد در ازای دادن پلاسما، پول دریافت می‌کنند». با وجود این اظهارات اما همچنان این سؤال مطرح است که آیا میزان پلاسمایی که برای ساخت دارو از کشور خارج می‌شود با میزان دارویی که دوباره به کشور بازمی‌گردد تناسب دارد؟ سؤالی که قویدل در پاسخ به آن اظهار بی‌اطلاعی می‌کند: «حجم پلاسمایی که از کشور خارج می‌شود، مشخص است. باید سازمان غذا و دارو به این موضوع نظارت کند و پاسخ‌گو باشد. با توجه به اینکه ما همچنان در حوزه داروی فاکتور ۹ پلاسمایی با مشکل مواجه هستیم، نیاز به شفاف‌سازی در این حوزه احساس می‌شود. اما به‌صورت کلی اصل موضوع فاقد ایراد است».

به گفته او، بزرگ‌ترین مشکل فعلی در حوزه پلاسما آن است که داروهای پلاسمایی به‌صورت مداوم در دسترس بیماران نیست و در این حوزه، کمبودهای دوره‌ای وجود دارد؛ به این معنی که تأخیر در سفارش باعث می‌شود مثلا دو ماه فاکتور ۸ یا ۹ پلاسمایی و... در کشور موجود نباشد. این مشکل زمانی برطرف می‌شود که فرایندهای ثبت و ارسال پلاسما به خارج از کشور برای تهیه دارو به‌موقع و اصولی انجام شود.

انسان، کالا نیست

علی‌اکبر پورفتح‌الله، مدیرعامل اسبق سازمان انتقال خون ایران و رئیس هیئت‌مدیره انجمن علمی انتقال خون، از مخالفان پرداخت پول در ازای اهدای پلاسماست. او دراین‌باره به «شرق» می‌گوید: «انسان، کالا نیست و مورد خرید و فروش قرار نمی‌گیرد. این موضوع اما در ایران چندان مورد توجه قرار نگرفته، چنان‌که امروز بر در و دیوار کنار بیمارستان‌های شهر شاهد حراج کرامت انسانی و شاهد افرادی هستیم که اجزای مختلف بدن خود مانند کبد، کلیه و... را می‌فروشند. امروز جهان به این نتیجه رسیده که به عنوان سرمایه اجتماعی به سمت روش‌هایی حرکت کنند که انسان به عنوان کالا در نظر گرفته نشود». پورفتح‌الله با اشاره به قطع‌نامه استانبول درخصوص اهدای کلیه عنوان می‌کرد: «در این قطع‌نامه خرید و فروش کلیه منع و بر حرکت به سمت اهدای خانوادگی و اهدای داوطلبانه تأکید شده است. این قطع‌نامه تأکید می‌کند که در چنین مواردی احساس اجتماعی و احساس تعلق را به سمت خانواده گیرنده عضو و دهنده آن حرکت دهیم، به جای اینکه نوعی تبعیض در جامعه ایجاد کنیم؛ تبعیضی که براساس آن فرد احساس می‌کند به دلیل فقر اجزای بدن خود را در معرض فروش قرار داده است». مدیرعامل اسبق سازمان انتقال خون این را هم می‌گوید که در موضوع اهدای پلاسمای خون مهم‌ترین موضوع داوطلبانه‌بودن آن است: «پلاسما هم بخشی از بدن است و نباید خرید و فروش آن انجام شود. حتی سازمان بهداشت جهانی و اتحادیه اروپا هم بر اهدای داوطلبانه پلاسما تأکید و سرمایه‌گذاری و برنامه‌ریزی خود را هم در همین راستا انجام می‌دهند. دو سال پیش اسپانیا با داشتن بزرگ‌ترین پالایشگاه پلاسمای خون ۲.۵ میلیون دلار برای اهدای داوطلبانه پلاسما سرمایه‌گذاری کرد. خرید و فروش هر عضو بدن ازجمله پلاسما به منزله آن است که انسان به عنوان یک کالا در جامعه تلقی شود». او با اشاره به وجود سازمان انتقال خون در کشور و سوابق خوب موجود در حوزه اهدای داوطلبانه خون، تأکید می‌کند که بسترهای لازم برای اهدای داوطلبانه پلاسما هم در کشور وجود دارد. بنابراین می‌توان جای اینکه نیاز کشور را به سمت اهدای پولی پلاسما برد، در حوزه اهدای داوطلبانه فرهنگ‌سازی کرد؛ اقدامی که در مورد سایر اجزای خون هم صورت گرفته است.

ادامه در صفحه ۱۰

خبرهای روز

جمع‌آوری مدارس سنگی با بیش از ۲۰ دانش‌آموز

ایسنا: مدیرعامل شرکت اسکان بنیاد علوی بنیاد مستضعفان، با بیان اینکه برچیدن بساط مدارس سنگی شاید اغراق باشد اما سامان‌دهی این دسته از مدارس در دستور کار قرار دارد، گفت: «بر این اساس مناطق دارای مدارس با بیش از ۲۰ دانش‌آموز در اولویت ساماندهی هستند». مهدی هاتف ادامه داد: «در این راستا ۱۷ استان هدف‌گذاری و حدود هزار نقطه هدف نیز شناسایی شده که ساخت ۳۰۸ مدرسه در مناطق اولویت‌دار نهایی شده است که در دستور کار قرار گرفته. سعی می‌کنیم ساخت مدارس کوچک‌مقیاس و مدارس یک تا چهارکلاسه را به اول مهر برسانیم». او گفت: «کاهش مدارس سنگی به عنوان یکی از محورهای دستیابی به عدالت آموزشی است. در این محور ورود کرده‌ایم تا بتوانیم ساماندهی و نیاز جوامع محلی را رفع کنیم. بعضی از مناطق نیز هستند که سرانه آموزشی کمتر یا مدارس کانکسی دارند که بنیاد برکت در بحث مدارس کانکسی ورود خواهد کرد». او با بیان اینکه دو هزار میلیارد تومان مجموع اعتبار در نظر گرفته‌شده برای اجرای این طرح است، ادامه داد: «هزار میلیارد تومان این رقم را دولت متقبل شده و هزار میلیارد تومان مابقی آن را نیز بنیاد مستضعفان تقبل کرده است. در این طرح باید مناطق اولویت‌دار مشخص شود؛ جاهایی که جمعیت روستایی پایدار داشته باشد در اولویت بیشتری است».

افزایش تعداد کلاغ‌ها در پایتخت

شهر: مدیر اداره کنترل جانوران مضر شهری از شهروندان خواست تا موضوع غذارسانی و آلودگی‌های زیست‌محیطی را جدی بگیرند. این دلسوزی‌های بی‌مورد شهروندان که به ناآگاهی آنها برمی‌گردد، واقعا هیچ فایده‌ای جز تخریب محیط زیست ندارد. غذارسانی به حیوانات شهری باعث می‌شود غذای کافی در اختیار موش و کلاغ قرار بگیرد. در حال حاضر تعداد کلاغ‌ها هم افزایش پیدا کرده و ادامه این روند از سوی مردم باعث به‌هم‌خوردن اکوسیستم و چرخه طبیعی می‌شود. این را هم نباید فراموش کرد که غذادادن به گربه‌ها باعث برهم‌خوردن چرخه اکوسیستم شده و دیگر گربه‌ها تمایلی به شکار موش ندارند. به عبارتی زاد و ولد موش‌ها بدون اینکه با شکار توسط چرخه طبیعی از جمعیتشان کم شود، انجام می‌شود. داوود گودرزی با بیان اینکه سموم مورد استفاده تأییدیه حفظ نباتات را دارد، افزود: «مشکل فعلی ما این است که سموم فعلی کیفیت عالی را ندارد تا بتوانیم صد درصد این موضوع را کنترل کنیم. به همین دلیل از روش‌های فیزیکی هم استفاده می‌کنیم. با توجه به شروع فصل گرما و افزایش زاد و ولد موش‌ها تمام سعی ما کنترل این روند است». او ادامه داد: «مردم نباید پسماند خود را در سطح معابر رها کنند. حتی اگر می‌توانند باید در نزدیک‌ترین زمان ممکن به ساعت جمع‌آوری زباله‌ها، زباله خود را در مخازن قرار بدهند تا ما بتوانیم شرایط را بهتر کنترل کنیم».

جدول ۵۰۶۰ طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱- معشوق- تخته هالتر- پناه‌بردن ۲- سراینده مثنوی عرفانی جام‌جم- از درجات نیروی دریایی ۳- تنگ‌چشمی- واحد پول جمهوری آذربایجان- تخمین ۴- کتاب طب ابن‌سینا- زین و برگ اسب ۵- اولین رقم از سمت راست عدد- ستایش‌کردن- شکلی هندسی با چهار ضلع برابر ۶- کارآموز رشته پزشکی- نوعی نان حجیم- سنگریزه ۷- چنین باری به منزل نمی‌رسد- پالس الکتریکی- محل تولد امام زمان(ع) ۸- اراده- جمع شیء- زبان عربی- انبار کشتی ۹- نمناکی- شهر آرامگاه شیخ حسن جوری- سودای ناله ۱۰- پستانداری درنده و گوشت‌خوار- درآمدی که با امکانات دولتی برای فردی به دست آمده باشد- نوعی بیماری گیاهی قارچی ۱۱- پاک‌تر- حفره- گریه و زاری ۱۲- تکیه‌کردن- حمد ۱۳- حقه و نیرنگ- معتقد- یاری ۱۴- آلبومی با آواز شهرام ناظری و اشعار سهراب سپهری- از درختان گرمسیری تناور ۱۵- اهل نیست- دستی- ابزار پهن‌کردن خمیر

عمودی:

۱- درونی- صمغ برخی درختان- کالبد ۲- نثر- از گیاهان آپارتمانی که به اکسیژن فراوان احتیاج دارد- چند رأی ۳- تجمع بیش از حد خون در هر یک از اعضای بدن- دعای زیرلب- پیشوندی در دستگاه یکاهای بین‌المللی به معنی میلیون ۴- رفوزه- نسبت‌دادن- نوعی شیرینی بادامی ۵- آسوده‌خاطر- واحد اندازه‌گیری شدت زمین‌لرزه- دست به دامن‌شدن ۶- دوره‌ای از زندگی آدمیان نخستین- ستون‌بندی سخت جانوران ۷- پرده‌داری خانه کعبه- نمی‌شنود- حرف ندا ۸- جزیره‌ای در یونان- بیماری سبزی و آب آلوده- داروی بیهوشی- کربوهیدرات ۹- جانشین او- ... فوق ایدیهم- روزنامه چاپ ژاپن ۱۰- تکنیکی در شیوه اجرای نقاشی- مقاومت و پایداری در برابر پیشامدها ۱۱- زندانیان جنگی- برابربودن- زبانه آتش ۱۲- دست‌کم- ارگانیک- آغوش ۱۳- آدم گیج راه می‌رود و می‌خورد- آماس- باهوش ۱۴- همسایه- اشیای عتیقه- کم‌ارزش ۱۵- گندم آسیاب‌شده- بی‌نظیر- علم اشکال در ریاضی

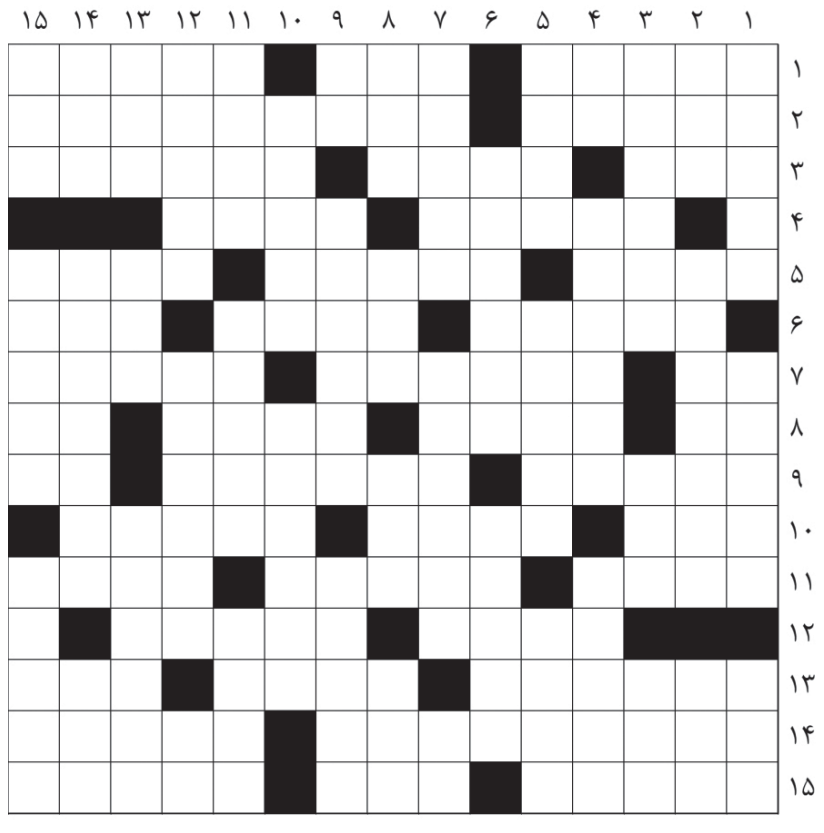

حل سودوکو ۵۰۵۵

۳	۷	۶	۴	۹	۲	۵	۱	۸
۹	۱	۲	۳	۵	۸	۶	۷	۴
۵	۸	۴	۷	۶	۱	۹	۳	۲
۷	۹	۱	۲	۳	۶	۸	۴	۵
۲	۴	۵	۹	۸	۷	۳	۶	۱
۶	۳	۸	۱	۴	۵	۷	۲	۹
۴	۶	۹	۵	۲	۳	۱	۸	۷
۸	۲	۷	۶	۱	۹	۴	۵	۳
۱	۵	۳	۸	۷	۴	۲	۹	۶

۵	۳	۴	۱	۸	۹	۶	۷	۲
۷	۲	۱	۴	۶	۳	۵	۹	۸
۶	۹	۸	۵	۲	۷	۱	۴	۳
۸	۶	۵	۷	۳	۲	۹	۱	۴
۲	۱	۷	۶	۹	۴	۳	۸	۵
۳	۴	۹	۸	۱	۵	۷	۲	۶
۴	۸	۳	۹	۷	۶	۲	۵	۱
۹	۵	۶	۲	۴	۱	۸	۳	۷
۱	۷	۲	۳	۵	۸	۴	۶	۹

حل جدول ۵۰۵۹

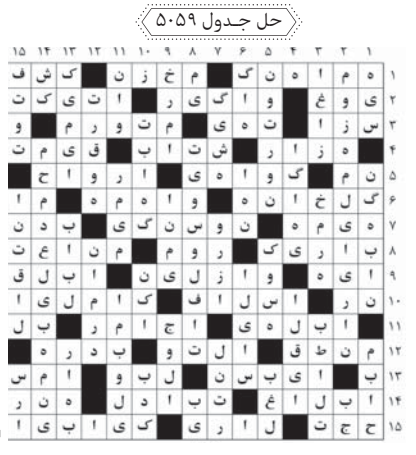

سودوکو سخت ۵۰۵۶

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

					۶	۱	۵	۷
	۴				۸			۹
		۵		۹				
			۳					۶
۵	۹			۱			۸	۳
۸					۲			
				۶		۷		
۴			۵				۹	
۳	۱	۹	۸					

سودوکو ساده ۵۰۵۶

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

	۴			۳	۲	۷		
			۸	۵		۴		
۱	۸	۵		۷				۲
۲				۸	۳	۹		۶
۹								۴
۵		۳	۹	۴				۱
۸				۲		۱	۹	۳
		۲		۱	۸			
		۱	۶	۹			۸	